

Templul de zăpadă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Pe unde mi-au migrat oare cocorii
De m-au lăsat pe-o margine de toamnă
Să gust din amintiri zațul licorii
Ce l-ai vărsat în sufletul meu, doamnă?

Noiembrie se spală de păcate,
Când trece la galop, nici nu mă vede,
Nu are strop de personalitate
Așa de iute spre apus purcede.

Îmi amintesc de alt brumar... Ce toamnă
Era atunci, cum fulguia pe stradă,
Mă așteptai zâmbind! Ce mult înseamnă
Să ne iubim în temple de zăpadă!

- Când zilele se șterg cu nepăsare
Și nopțile pe gheață-și plimbă trena
C-un gest absent notez în calendare
Excursii la Paris, plimbări pe Sena...

Oriunde-aș fi tot nu-s destul de-aproape,
Suficient nu-mi este niciodată,
Veneția s-a înecat sub ape,
Eu cum mă știi... La fel de complicată...

Trăiesc din amintiri, cinez devreme,
La "Atrium", sub streășina amiezii,
Privesc pe geam, oftez din vreme-n vreme
Și te aștept în templele zăpezii.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif